

Mi híja még mi híja már

*Fakérgen rég beforrt sebek
Gyökér közt porladó halott
Kéken homályló rengeteg
Lezüllött lombja elrohad*

*Mi híja még mi híja már
nem ég a tűz csak füstölög
Pilláim mögött pernye száll
Követnek kihült vérnyomok*

*Erdöm lecsonkolt ágain
Barbár bitorló fejszenyom
Fölperzselt puszta földjeid
Ifjúság végleg elhagyom*

SERFŐZŐ SIMON

Intettük volna

*Sátorozhattak a kun-halmok,
ha már tájainkra ide települtek.
Ellehettek tőlünk nyugton,
engedékeny gazdáitól e földnek.*

*Volt elég hely megfézni velük,
fákkal, árkokkal is megértésben.
Fickándozhattak erek, folyók,
a kanyarokban el is időzhettek éppen.*

*Csak amikor e fészek hazából
sokszor már majd kiöntöttek,
álltunk elébük gáttal,
intettük volna rendre őket.*

*S elleneinket vertük el innen,
míg győztük elszánt erővel régen.
De amitől Európa harangjai
még azóta is megkondulnak délben.*